

Arrest

nr. 232 383 van 10 februari 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. DANEELS
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse (Nigerese) nationaliteit te zijn, op 6 februari 2020 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 4 februari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2020 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die *loco* advocaat R. DANEELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 februari 2020 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering gegeven (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie van Leuven op 27.12.2019 en op 30.12.2019 door de sociaal assistent van het gesloten centrum te Brugge.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Mevrouw, die verklaart te heten:

naam: A.

voornaam: I. O.

geboortedatum: X

nationaliteit: Nigeria

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van haar arrestatie.

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste wegens winkeldiefstal (PV BR.12.LL.036534/2018 dd. 06.04.2018 van de PZ Brussel-Hoofdstad-Elsene). Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste wegens wederzijdse slagen en verwondingen (PV GE.43.LA.051168/2018 dd. 08.07.2018 van de PZ Gent). Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

De politie van Leuven probeerde de betrokkene te horen op 27.12.2019, maar zij weigerde de gestelde vragen te beantwoorden. De betrokkene weigerde alle medewerking.

Betrokkene werd meermaals onderzocht tijdens haar verblijf in het centrum. Op 30.12.2019 werd zij onderzocht door een arts, die vaststelde dat de betrokkene niet lijdt aan een ziekte die een inbreuk inhoudt op artikel 3 EVRM. Op 07.01.2020 werd zij ook onderzocht door een psycholoog. Die laatste stelde vast dat de betrokkene een psychotische kwetsbaarheid vertoont. Ze heeft vaststaande overtuigingen die niet stroken met de realiteit. Volgens de psycholoog is de psychotische kwetsbaarheid van de betrokkene ernstig, in die mate dat het voeren van een gestructureerd gesprek – een hoorrecht vragenlijst bijvoorbeeld – nagenoeg onmogelijk is. Omwille van haar psychische toestand werd dan ook een negatief advies geformuleerd betreffende de afname van een hoorrecht.

Alle mogelijkheden inzake begeleiding bij terugkeer naar het land van herkomst worden onderzocht, opdat een verdere opvang en/of medicamenteuze en psychologische behandeling van de betrokkene gewaarborgd zijn bij haar aankomst. Betrokkene weigert momenteel echter mee te werken. Verschillende pistes worden verder onderzocht en alles wordt in het werk gesteld om de betrokkene in de best mogelijke omstandigheden op te vangen bij aankomst in haar thuisland (Caritas, opvang door familie, …).

Een schending van artikel 3 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Dit artikel waarborgt overigens niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Verder moet er opgemerkt worden dat de betrokkene tot op heden geen aanvraag tot verblijf ingediend op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Volgens haar administratief dossier heeft de betrokkene twee meerderjarige kinderen die in Frankrijk wonen. Er blijkt niet dat zij contact onderhoudt met hen. Zij was getrouwd met een Franse onderdaan, maar ondertussen gescheiden. Deze beslissing houdt bijgevolg geen schending van 8 EVRM in. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Er bestaat een risico op onderduiken:

- 1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Betrokkene werd voor de eerste keer in België geïntercepteerd op 06/04/2018. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

- 3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden. Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn van 3 werkdagen en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

- 4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat haar betekend werd op 09/07/2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan een nieuwe beslissing.

□ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde
Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste wegens winkeldiefstal (PV BR.12.LL.036534/2018 dd. 06.04.2018 van de PZ Brussel-Hoofdstad-Elsene). Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste wegens wederzijdse slagen en verwondingen (PV GE.43.LA.051168/2018 dd. 08.07.2018 van de PZ Gent). Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

- 1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Betrokkene werd voor de eerste keer in België geïntercepteerd op 06/04/2018. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren. –

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden. Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn van 3 werkdagen en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

- 4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat haar betekend werd op 09/07/2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan een nieuwe beslissing.

Uit het administratief dossier van de betrokkene blijkt dat zij in Frankrijk een verblijfskaart had geldig tot 23.06.2017. Sindsdien heeft zij geen enkele stap ondernomen om zich opnieuw in regel te stellen met de verblijfswetgeving, noch in Frankrijk, noch in België. Er moet verder opgemerkt worden dat uit de stempels in het paspoort van de betrokkene blijkt dat zij op 06.08.2016 naar Nigeria is gereisd en er meer dan een maand verbleven heeft. Op 09.09.2016 keerde zij terug naar Europa. Betrokkene blijkt in staat te zijn om te reizen. Indien betrokkene een reëel risico liep op een behandeling strijdig met artikel 3 EVRM, zou zij niet naar Nigeria gereisd zijn. Een schending van artikel 3 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

De politie van Leuven probeerde de betrokkene te horen op 27.12.2019, maar zij weigerde de gestelde vragen te beantwoorden. De betrokkene weigerde alle medewerking. Betrokkene werd meermaals onderzocht tijdens haar verblijf in het centrum. Op 30.12.2019 werd zij onderzocht door een arts, die vaststelde dat de betrokkene niet lijdt aan een ziekte die een inbreuk inhoudt op artikel 3 EVRM. Op 07.01.2020 werd zij ook onderzocht door een psycholoog. Die laatste stelde vast dat de betrokkene een psychotische kwetsbaarheid vertoont. Ze heeft vaststaande overtuigingen die niet stroken met de realiteit. Volgens de psycholoog is de psychotische kwetsbaarheid van de betrokkene ernstig, in die mate dat het voeren van een gestructureerd gesprek – een hoorrecht vragenlijst bijvoorbeeld – nagenoeg onmogelijk is. Omwille van haar psychische toestand werd dan ook een negatief advies geformuleerd betreffende de afname van een hoorrecht.

Alle mogelijkheden inzake begeleiding bij terugkeer naar het land van herkomst worden onderzocht, opdat een verdere opvang en/of medicamenteuze en psychologische behandeling van de betrokkene gewaarborgd zijn bij haar aankomst. Betrokkene weigert momenteel echter mee te werken. Verschillende pistes worden verder onderzocht en alles wordt in het werk gesteld om de betrokkene in de best mogelijke omstandigheden op te vangen bij aankomst in haar thuisland (Caritas, opvang door familie, ...).

Een schending van artikel 3 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Dit artikel waarborgt overigens niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Verder moet er opgemerkt worden dat de betrokkene tot op heden geen aanvraag tot verblijf ingediend op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

- 1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Betrokkene werd voor de eerste keer in België geïntercepteerd op 06/04/2018. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

- 3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden. Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn van 3 werkdagen en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

- 4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat haar betekend werd op 09/07/2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan een nieuwe beslissing.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat zij de administratieve beslissing die genomen wordt te haren laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat zij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van haar arrestatie is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van haar nationale overheden (Nigeria).

(...)"

2. Over de vordering tot schorsing

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan, overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, §4, tweede lid, van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terughoudingsmaatregel. kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

2.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

2.2.2.1. In haar verzoekschrift betoogt de verzoekende partij dat zij momenteel is vastgehouden in het gesloten centrum van Brugge met het oog op haar verwijdering zodat de hoogdringendheid vaststaat.

2.2.2.2. In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij als volgt:

“Op 07.02.2020 heeft de procureur des konings van West-Vlaanderen beslist om verzoekster in observatie op te nemen in de gesloten afdeling van een psychiatrisch ziekenhuis en dit op grond van artikel 9 van de Wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke luidt als volgt:

In spoedeisende gevallen kan de procureur des Konings van de plaats waar de zieke zich bevindt, of, in voorkomend geval, de procureur des Konings bedoeld in artikel 1, § 2, vierde lid, beslissen dat deze ter observatie zal worden opgenomen in de psychiatrische dienst die hij aanwijst.

De procureur des Konings treedt op, hetzij ambtshalve na het schriftelijk advies van een door hem aangewezen geneesheer, hetzij op schriftelijk verzoek van een belanghebbende, welk verzoek vergezeld moet gaan van het in artikel 5 bedoelde verslag.

Het advies of het verslag moeten het spoedeisend karakter aantonen.

De procureur des Konings geeft kennis van zijn beslissing aan de directeur van de instelling. De wijze waarop de beslissing van de procureur des Konings wordt uitgevoerd, wordt bij koninklijk besluit geregeld.

Binnen vierentwintig uren na zijn beslissing geeft de procureur des Konings daarvan kennis aan de (rechter) van de verblijfplaats, of bij gebreke daarvan, van de woonplaats of, bij gebreke daarvan nog aan de (rechter) van de plaats waar de zieke zich bevindt en dient bij hem het verzoekschrift in, bedoeld in artikel 5.

Binnen dezelfde termijn geeft de procureur des Konings van zijn beslissing en van zijn verzoekschrift kennis aan de zieke en, in voorkomend geval, aan diens wettelijke vertegenwoordiger, aan zijn echtgenoot, aan zijn wettelijk samenwonende en aan de persoon met wie de zieke een feitelijk gezin vormt, aan de persoon bij wie de zieke verblijft en, in voorkomend geval, aan de belanghebbende die de procureur des Konings hierom heeft verzocht. Ingeval de zieke het ouderlijk gezag heeft over de persoon van een kind, geeft de procureur des Konings eveneens kennis van zijn beslissing en van zijn verzoekschrift aan de andere ouder en, in voorkomend geval, aan de persoon aan wie het minderjarig kind is toevertrouwd.]2

De procedure bepaald in de artikelen 6, 7 en 8 is mede van toepassing.

Indien de procureur des Konings het in het vijfde lid bedoelde verzoekschrift niet binnen vierentwintig uren heeft ingediend of indien de (rechter) geen beslissing heeft genomen binnen de termijn bepaald in artikel 8, vervalt de door de procureur des Konings getroffen maatregel.

De verzoekende partij wordt thans dus van haar vrijheid beroofd op grond van een beslissing van FOD Justitie, met name deze van de procureur des konings.

Verzoekster bevindt zich thans niet in een welbepaalde plaats met het oog op haar verwijdering in de zin van de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet.

Het minste wat moet gezegd worden is dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet imminent is.

Aan de voorwaarde van hoogdringendheid is niet voldaan.”

2.2.2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ter terechtzitting dat uit de voormelde informatie van de dienst vreemdelingenzaken blijkt dat de verzoekende partij inderdaad niet meer wordt vastgehouden met het oog op haar verwijdering.

Ter terechtzitting gedraagt de advocaat van verzoekende partij zich op dit punt naar de wijsheid van de Raad. Het gebrek aan hoogdringendheid wordt dus niet betwist en er worden ook geen feiten of gegevens aangebracht die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk moet worden bevolen.

2.2.2.4. Het loutere gegeven dat de verzoekende partij op zich nog steeds het voorwerp uitmaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens, volstaat ook niet om het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen.

Het bestaan van het uiterst dringend noodzakelijk karakter van de vordering wordt niet aangetoond.

Bijgevolg is niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan, zoals opgelegd in artikel 39/82, § 2, van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1, van het PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend twintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. DE MUYLDER